

Tưởng Niệm cố Sĩ Phu NGUYỄN CAO HÁCH nhân Kỳ Giỗ thứ 14 (21/9/2011 - 21/9/2025) với các bài thơ ái quốc và luận thuyết chính trị của Người

Sĩ phu NGUYỄN CAO HÁCH đã nổi tiếng với các bài thơ ái quốc và các luận thuyết chính trị (Anh và Việt) được đăng tải trên hệ thống Diễn Đàn Quốc Tế' Của Các Phong Trào Dân Chủ VN (các báo Khai Thác Thị Trường và Đới Lực và Diễn Đàn Điện Toán vietmarketing). Nhân Kỳ Giỗ thứ 14 của Người (Người mất ngày 21-9-2011), Diễn Đàn cho đăng tải lại hai công trình tiêu biểu của Người:

- Hô Hào Nổi Dậy! (A Call to Arms) (thơ tiếng Anh và tiếng Việt)
- Quyền của Người Dân Nổi Dậy (Of the Right to Rebel) (luận thuyết chính trị tiếng Anh và Việt)

Ngoài ra, Chủ Nhiệm sẽ viết một bài về vấn đề “Nổi Dậy tại Việt Nam”, để mong đặt vấn đề với các nhà ái quốc hậu tương lai có người đứng lên (hoặc một nhóm người đứng lên) khai thông lịch sử, để giải cứu Dân Tộc khỏi họa Cộng Sản

Sau đây là các bài thơ và luận thuyết chính trị tiêu biểu của Người:

I. THƠ ÁI QUỐC

HỒ HÀO NỔI DẬY!

Người Việt hỡi, thấy chăng đã rõ
Đất nước ta nát đổ vì sao
Cộng quân "trí tuệ đỉnh cao!"
Âm mưu xảo trá xiết bao bạo tàn!

Từ lập quốc hàng ngàn năm trước
bao phế hưng vẫn được trường tồn
Ngoại xâm phương Bắc chẳng còn
Đọa đày thống trị, xóa mòn xứ ta
Cùng sát cánh, quyết ra tay chống
Giữ chủ quyền đất nước yêu thương

Nhớ xưa Mông Cổ tràn sang
Sau khi từng phá tan hoang nước Tàu
Tại Việt Nam đánh lâu chẳng được
Ôm hận đành cất bước chạy xa
Mấy phen đế quốc Trung Hoa
Minh, Thanh quân sĩ sang ta chiếm càn
Rồi chúng cũng binh tàn tướng bại
Thua rút về chẳng ngại ô danh
Dân ta thấu nghĩa hòa bình
Chiến đấu tự vệ triệt binh nước ngoài

Nay sao ta khổ hoài, nuốt nhục
Sống tự do, hạnh phúc, xa vời!
Vào thời điểm giữa năm mươi
Sao họ tàn sát bao người lương dân?
Giữa bảy mươi sao cần tàn bạo ?
Bao trại tù cải tạo khắp nơi!
Tinh hoa, di sản rạn gò
Vinh quang hủy diệt xóa thời xưa xa
Ý thức hệ ép ta chuốc lấy
Nhân loại đà chán ngấy bỏ rơi!

Tất thắng họ, ta chớ rời
Điều hợp kế hoạch kịp thời cho hay
Đồng lòng tranh đấu ra tay
Đoàn kết nỗ lực chống bầy phản dân

Chớ nghi ngại, phân vân, có hại
Dành tự do, bẻ gãy gông xiềng
Phá mộng đế quốc quàng xiên
Trở thành tro khói, mặc nhiên tan tành
Bao nhiêu nước mới dành độc lập
Phát triển mau, tiến gấp, đua chen
Sao ta hết thấy chịu yên
Dưới chế độ đó, uất phiền căm gan!

Phát triển mạnh, thường cần hợp lực
Dẹp trước tiên áp bức gây ra:
Quốc gia thoái hóa, sút sa
Cùng các nước bạn trên đà giao thương

Nền kinh tế phải thường trọn đủ
Xã hội ta gương cũ noi sau
Lầy lùnh quá khứ bấy lâu
Phồn vinh nhân loại ta mau góp phần
Kế hoạch chung ta cần góp sức
Kinh tế mà tự túc, viễn vông!

Ác mộng Mác Xít tan xong
Đông Âu đã tỉnh giấc nồng, thoát nguy
Nga Sô nay suy vi đành bỏ
Mộng tàn, đế quốc Đỏ tiêu ma!
Sao còn bám sát Trung Hoa
Cũng phùng đế quốc gây ra bạo tàn
Lính đánh thuê lan tràn mặt trận!
Hãy vùng lên lãnh vận mạng chung
Quyết tâm tranh thủ tới cùng
Chủ quyền đất nước phải trong tay mình
Chủ nghĩa Mác mặc tình áp đặt
Khắp nơi cùng thấy thật lầm sai
Bao năm đói khổ, đắng cay
Họ chỉ tàn sát, đọa đày, cầm giam
Sao ta chẳng kết đoàn dẫy chống?
Phá cho toàn hệ thống nát tan!

Sinh mạng mất, nước điêu tàn
Thật là bi thảm, ấy phần trả đây:
Ý thức hệ ngoại lai, không tưởng
Mù quáng đành cứ bước vắn vương!
Nếu tự tín, ta chọn đường
Tự lộ sẽ thoát, bi thương chẳng còn./.

Nguyễn Cao Hách

A CALL TO ARMS!

By Prof. NGUYEN CAO HACH

O Vietnamese people, don't you see
That our country is being pushed to the brink
By a clique of intrigants who pretend to be,
In the communist empire, the very missing link?

Since the birth of our nation, millennia ago,
Against all odds we have always managed to survive.
Northern invaders never succeeded in their drive
To dominate a nation united and determined to fight
And defend its own national right.

Don't you remember the Mongols who, years ago,
Conquered the Chinese empire but, in Vietnam bit the bullet of defeat?
Don't you remember the Ming army forced to retreat;
And the Qing army literally crushed to pieces?
We only fought in defense and knew what peace is.

Oh fellow countrymen, why are we now so miserable?
Why, to live free and happy, are we still unable?
Why did "they" massacre peasants in the mid-fifties?
Why did "they" build concentration camps in the mid-seventies?
Why did "they" destroy all vestiges of our glorious past
To impose an ideology mankind is tired of, at long past?

Victory will ultimately come if we know how to unite
And coordinate our efforts and plans in our fight.
There is nothing worse than doubt and anxiety
Which undermine the reconquest of our liberty.
Let's rise together to shatter our yoke
And reduce their imperialist venture to ash and smoke.

Most countries in the Third World have gone a long way
In their planning for social and economic growth.
It is not possible for our people to stay
In a system that we all loathe.

Strong is the tendency toward common development
By first getting rid of all political oppression

Which has caused our downfall and regression
And by allying with developed democracies
To realize our utmost national abilities.

Of all trade partners, our economy must be the complement
Of our glorious past, our society must be the continuation.
To the prosperity of mankind, let's make our contribution;
Let us be a part of the common scheme
And give up the "socialist directions" (*), an impossible dream!

Eastern Europe has risen from its nightmare of Marxism;
Russia has given up its ambitious imperialism.
Why should we stick to China and its empire?
And fight everywhere as guns for hire?
Let's take our plight in our own hands
And rise to reconquer our own lands

Applied anywhere, Marxism has proven an aberration.
After years of suffering, our people are close to starvation (**)
Why do we continue to stand a government
Which knows of no other policy than massacre and internment?
Why shouldn't we unite and rise
To push the whole structure to its demise?

Lives lost, country ruined - it's tragic that's what we have to pay
For blindly adhering to utopias imported from abroad;
If we just believed in ourselves and went our own way
We would have avoided a tragic dead-end road.

Nguyen Cao Hach
Spring - 1992